

Doamnă vicepreședinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, inițiată de domnul deputat Cristian – Paul Ichim împreună cu un grup de parlamentari PNL, PSD, UDMR și neafiliați (**Bp. 794/2022**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii pentru depășirea vitezei legale cu mai mult de 100 km/h a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 180 de zile, majorarea de drept a suspendării cu încă 30 de zile în cazul săvârșirii unei noi fapte de depășire a vitezei legale cu mai mult de 100 km/h într-un interval de 6 luni, reținerea certificatului de înmatriculare sau de înregistrare a autovehiculului cu privire la depășirea menționată, precum și instituirea confiscării autovehiculului dacă în perioada de 6 luni de reținere a certificatului de înmatriculare/înregistrare, acesta este identificat în trafic.

II. Observații și propuneri

1. Referitor la art. I pct. 2 din inițiativa legislativă (completarea art. 103 cu alin. (10)), semnalăm că pentru prevederile tezei a III-a a alin. (10) subzistă critici de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției, ale art. 44 alin. (8) care interzic

confiscarea averii licit dobândite și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, pentru considerente reținute deja de Curtea Constituțională în *Decizia Curții Constituționale României nr. 661/2007*¹, și anume:

"Curtea reține însă că, potrivit art. 1 alin. (5) din Constituție, respectarea acesteia este obligatorie, de unde rezultă că Parlamentul nu își poate exercita competența de stabilire a caracterului contravențional al unor fapte contrare ordinii publice, drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor decât cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Constituție. Ca urmare, legiuitorul trebuie să se asigure că prin regulile și sancțiunile astfel instituite nu sunt încălcate drepturile fundamentale ale cetățenilor, de care aceștia beneficiază potrivit principiului universalității, consacrat de art. 15 alin. (1) din Constituție.

De asemenea, în situația restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, justificată de imperativul apărării valorilor mai sus menționate, măsura adoptată trebuie să respecte condițiile expres prevăzute de art. 53 alin. (2) teza a doua din Legea fundamentală, respectiv: "să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății."

Curtea constată că, dintre textele de lege criticate, art. 96 alin. (6) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, potrivit căruia "sunt supuse confiscării: (...) d) vehiculele cu tracțiune animală, când circulă pe drumurile publice pe care le este interzis accesul ori pe alte trasee decât cele stabilite de autoritățile publice locale", nu respectă principiile constituționale mai sus enunțate. Astfel, măsura confiscării vehiculelor cu tracțiunea animală în cazul încălcării unor reguli privind circulația pe drumurile publice este excesivă, fiind într-o vădită disproporție cu scopul urmărit de legiuitor la instituirea acesteia. De asemenea, această măsură aduce atingere înseși existenței dreptului de proprietate, întrucât determină o privare a proprietarului de bunul său, legal dobândit, ceea ce este în contradicție și cu dispozițiile art. 44 alin. (8) din Constituție, potrivit căruia "Averea dobândită ilicit nu poate fi confiscată. Caracterul ilicit al dobândirii se prezumă."

Curtea reține în acest sens că scopul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel cum este acesta circumstanțiat încă din primul articol al ordonanței, poate fi atins prin utilizarea altor mijloace, care să nu pună în discuție existența unor drepturi sau libertăți. De exemplu, sancțiunea contravențională a amenzii poate fi individualizată prin utilizarea criteriilor prevăzute de art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, potrivit căruia "sancțiunea se aplică în

¹ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96, art. 97 și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal”, astfel încât să asigure respectarea regulilor privind circulația pe drumurile publice și de către proprietarii sau deținătorii de vehicule cu tracțiune animală.

În consecință, Curtea Constituțională constată că art. 96 alin. (6) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției, ale art. 44 alin. (8) care interzice confiscarea averii licit dobândite și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, astfel încât, cu privire la acest text de lege, excepția urmează să fie admisă.

Astfel, în ceea ce privește propunerea de completare a art. 103 cu două alineate, respectiv alin. (10) – (11), precum și a art. 112 cu o nouă literă, litera z), menționăm că acesta nu se justifică, întrucât reținerea certificatului de înmatriculare sau de înregistrare reprezintă o măsură tehnico - administrativă dispusă pentru motive de natură tehnică, limitativ prevăzute de lege, și care presupune o limitare a folosinței acestuia pe perioada în care punerea în circulație a vehiculului ar constitui un pericol pentru siguranța celor care participă la trafic, și nu sancțiune contravențională așa cum se prevede în proiect.

Nu în ultimul rând, semnalăm că, astfel cum rezultă atât din denumire, cât și din art. 96 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, sancțiunile complementare *”se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală”*, fiind complementare unei sancțiuni principale. Or, în cazul sancțiunii confiscării mijlocului de transport, prevăzute prin normele propuse la art. 103 alin. (10) teza a III-a din proiect, măsura se aplică independent de vreo sancțiune principală.

În acest context, referitor la propunerea de instituire a confiscării autovehiculului, dacă în perioada de 6 luni de reținere a certificatului de înmatriculare/înregistrare autovehiculul este identificat în trafic, precizăm faptul că nu susținem această soluție din următoarele considerente:

Instituția confiscării, ca sancțiune contravențională complementară, este prevăzută de art. 96 alin. (2) lit. c) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, iar condițiile dispunerii acesteia, precum și obiectul măsurii confiscării sunt stabilite de alin. (5) și (6) ale aceluiași articol. Astfel, art. 96 alin. (6) prevede în mod expres și limitativ obiectul confiscării, respectiv:

„a) mijloacele speciale de avertizare luminoase și sonore deținute, montate și folosite pe alte autovehicule decât cele prevăzute la art. 32 alin. (2) și (3);

b) dispozitivele care perturbă funcționarea mijloacelor tehnice de supraveghere a traficului;

c) plăcuțele cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare care nu corespund standardelor în vigoare și care sunt montate pe vehicule;

d) vehicule cu tracțiune animală, când circulă pe drumurile publice pe care le este interzis accesul ori pe alte trasee decât cele stabilite de autoritățile publice locale (în intervalul 2 august 2007 – 16 septembrie 2007, dispozițiile art. 96 alin. (6) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au fost suspendate de drept, iar începând cu data de 17 septembrie 2007, acestea și-au încetat efectele juridice)”.
În acest sens, apreciem faptul că sunt incidente considerentele din Decizia nr. 661/2007 și cu privire la soluția normativă propusă de către inițiatorii proiectului de act normativ.

Având în vedere cele mai sus prezentate, apreciem că, pe lângă nerespectarea normele de tehnică legislativă, dispozițiile propuse sunt neclare și imprevizibile, aspecte de natură să ducă la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

2. În ceea ce privește propunerea de completare a art. 102 cu un nou alineat, alin. (5), în sensul dispunerii suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 180 de zile în cazul săvârșirii de către conducătorul de autovehicul ori de tractor agricol sau forestier a faptei de depășire cu mai mult de 100 km viteza maximă admisă pe sectorul de drum respectiv, precum și propunerea de modificare a alin. (2) al art. 103, în sensul majorării de drept a suspendării cu încă 30 de zile în cazul săvârșirii unei noi fapte de depășire a vitezei legale cu mai mult de 100 km/h într-un interval de 6 luni de la data restituirii permisului de conducere, precizăm faptul că suntem de acord cu aceste soluții, cu observația că se impune corelarea în mod corespunzător cu prevederile art. 104 alin. (2) lit. b) și d), art. 107, precum și cu prevederile art. 111 alin. (3) – (4) din ordonanță.

3. Cu privire la propunerea prevăzută la art. II din proiect, raportat la obiectul soluțiilor propuse, precizăm faptul că nu se impune modificarea în mod corespunzător a prevederilor *Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006, cu modificările și completările ulterioare*.

4. Considerăm că se impune reformularea prevederilor art. III din inițiativa legislativă, prin eliminarea sintagmei „*după aprobarea acestuia prin lege*”, având în vedere că ne aflăm în situația unei propuneri legislative, iar nu a unei ordonanțe a Guvernului care să necesite aprobare prin lege.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.

Cu stimă,

Nicolae-Ionel CIUCĂ

PREMIER-MINISTRU

Doamnei senator Alina Ștefania GORGHIU

Vicepreședintele Senatului